

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מנחות-הרי עלי עשרון		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
אמאי? ליחזי היידן נפל היידן מת												◊	קט.
לוקח קא אמרת? שאני לוקח, דיד בעל השטר על התחונה.												◊	קט.
השתא דאתית להכי, אפי' תימא עלייה דגרעה, יד בעל השטר על התחונה.												◊	קט.
הרי עלי עולה - יקריבנה במקדש, ואם הקריבה בבית חונוי - לא יצא.												■	קט.
הרי עלי עולה שאקריבנה בבית חונוי - יקריבנה במקדש, ואם הקריבה בבית חונוי - יצא	[ת"ק]											◊	קט.
אין זו עולה.	רבי שמעון:											◊	קט.
הריני נזיר - יגלה במקדש, ואם גלה בבית חונוי - לא יצא.												■	קט.
הריני נזיר שאגלה בבית חונוי - יגלה במקדש, ואם גלה בבית חונוי - יצא	[ת"ק]											◊	קט.
אין זה נזיר.	רבי שמעון:											◊	קט.
יצא, הא מקטל קטלה												◊	קט.
נעשה כאומר הרי עלי עולה ע"מ שלא אתחייב באחריותה.	רב המנונא:											◊	קט.
אלא מעתה, סיפא דקתני:	אמר ליה רבא:											◊	קט.
הריני נזיר שאגלה בבית חונוי - יגלה במקדש, ואם גילה בבית חונוי - יצא	[סיפא]											◊	קט.
הכי נמי דנעשה כאומר הריני נזיר על מנת שלא אתחייב באחריות קרבנותיו, נזיר כמה דלא מיייתי קרבנותיו לא מתכשר												◊	קט.
אדם זה לדרון נתכוין, אמר: אי סגיא בבית חונוי טרחנא, טפי לא מצינא לאיצטעורי, נזיר נמי האי גברא לצעורי נפשיה קא מיכוין, אמר: אי סגיא בבית חונוי טרחנא, טפי לא מצינא לאיצטעורי.	אלא אמר רבא:											◊	קט.
נזיר - כדקאמרת, עולה - על מנת שלא אתחייב באחריותה קאמר.	ורב המנונא אמר לך:											◊	קט.
ואף רבי יוחנן סבר להא דרב המנונא												■	קט.
הרי עלי עולה שאקריבנה בבית חונוי, והקריבה בארץ ישראל - יצא וענוש כרת.	דאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											■	קט.
הרי עלי עולה שאקריבנה במדבר, והקריבה בעבר הירדן - יצא וענוש כרת.	תניא נמי הכי:											■	קט.
הכהנים ששמשו בבית חונוי לא ישמשו במקדש שבירושלים, ואין צריך לומר לדבר אחר, שנאמר: אך לא יעלו כהני הבמות אל מזבח ה' בירושלים כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם, הרי אלו כבעלי מומין, חולקין ואוכלין ולא מקריבין.												■	קט.
כהן ששחט לעבודת כוכבים, קרבנו ריח ניחוח.	רב יהודה:											■	קט.
מאי קראה? יען אשר ישרתו אותם לפני גילוליהם והיו לבית ישראל למכשול עון על כן נשאתי ידי עליהם נאום ה' אלהים ונשאו עונם, וכתוב בתריה: ולא יגשו אלי לכהן לי, אי עבד שירות אין, שחיטה לאו שירות הוא.	רב יצחק בר אבדימי:											■	קט.
שגג בזריקה - רב נחמן אמר: קרבנו ריח ניחוח	איתמר: [רב נחמן]											◊	קט.
אין קרבנו ריח ניחוח.	רב ששת:											◊	קט.
מנא אמיא לה? דכתיב: והיו לבית ישראל למכשול עון, מאי לאו או מכשול או עון, ומכשול - שוגג, ועון - מזיד.	אמר רב ששת:											◊	קט.
ורב נחמן?												◊	קט.
מכשול דעון.	[רב נחמן]											◊	קט.
מנא אמיא לה?	רב נחמן:											◊	קט.
וכפר הכהן על הנפש השוגגת בחטאה בשגגה - מלמד שכהן מתכפר על ידי עצמו	דתניא:											◊	קט.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

מנחות-הרי עלי עשרון		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
במאי?										^	■	◇	קט:	
אילמא בשחיטה										!	■		קט:	
מאי אריא שוגג? אפילו מזיד נמן										ז	■		קט:	
אלא לאו בזריקה.										!	■	◇	קט:	
ורב ששת?										ז	■		קט:	
לעולם בשחיטה, ובמזיד לא נעשה משרת לעבודת כוכבים.	אמר לך: [רב ששת]									!	■	◇	קט:	
ואזדו לטעמיהו											■		קט:	
הויד בשחיטה - רב נחמן אמר: קרבנו ריח ניחוח	דאתמר: [רב נחמן]									◆	■	◇	קט:	
אין קרבנו ריח ניחוח.	רב ששת:									◆	■	◇	קט:	
רב נחמן אמר קרבנו ריח ניחוח, דלא עבד שירות	[רב נחמן]									■		◇	קט:	
רב ששת אמר אין קרבנו ריח ניחוח, נעשה משרת לעבודת כוכבים.	[רב ששת]									■		◇	קט:	
מנא אמינא לה?	רב נחמן:										■	◇	קט:	
כהן שעבד עבודת כוכבים ושב, קרבנו ריח ניחוח	דתניא:										■	◇	קט:	
במאי?										^	■	◇	קט:	
אילמא בשוגג										!	■		קט:	
מאי ושב? שב ועומד הוא										ז	■		קט:	
אלא פשיטא במזיד										!	■		קט:	
ואי בזריקה										■	■	◇	קט:	
כי שב מאי הוי? הא עבד לה שירות										ז	■	◇	קט:	
אלא לאו בשחיטה.										■	■	◇	קט:	
ורב ששת?										ז	■		קט:	
לעולם בשוגג, והכי קאמר: אם שב מעיקרו, דכי עבד בשוגג עבד - קרבנו ריח ניחוח, ואם לאו - אין קרבנו ריח ניחוח.	אמר לך: [רב ששת]									!	■	◇	קט:	
השתחוה לעבודת כוכבים - רב נחמן אמר: קרבנו ריח ניחוח	[רב נחמן]										◆	■	◇	קט:
אין קרבנו ריח ניחוח.	רב ששת:										◆	■	◇	קט:
הודה לעבודת כוכבים - רב נחמן אמר: קרבנו ריח ניחוח	[רב נחמן]										◆	■	◇	קט:
אין קרבנו ריח ניחוח.	רב ששת:										◆	■	◇	קט:
וצריכא, דאי אשמעינן הך קמייתא, בהדיא קאמר רב ששת, משום דעבד ליה שירות, אבל שחיטה דלא עבד ליה שירות, אימא מודה ליה לרב נחמן ואי אשמעינן שחיטה, משום דעבד ליה עבודה, אבל השתחוה דלא עבד ליה עבודה אימא לא, צריכא ואי אשמעינן השתחוואה, משום דעביד ליה מעשה, אבל הודה דדיבורא בעלמא אימא לא. צריכא.											■	◇	קט:	
ואין צריך לומר דבר אחר וכו'.												■	קט:	
מדקאמר אין צריך לומר דבר אחר, מכלל דבית חוניו לאו עבודת כוכבים הוא.												■	קט:	

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

מנחות-הרי עלי עשרון		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
תניא כמאן דאמר: בית חוניו לאו עבודת כוכבים הוא												◇	קט:
אותה שנה שמת שמעון הצדיק, אמר להן: שנה זו הוא מת	דתניא: [רבי מאיר]											◇	קט:
אמרו לו: מנין אתה יודע?													קט:
אמר להן: כל יום הכפורים נודמן לי זקן אחד לבוש לבנים ונתעטף לבנים וכנס עמי ויצא עמי, שנה זו נודמן לי זקן אחד לבוש שחורים ונתעטף שחורים וכנס עמי ולא יצא עמי.													קט:
לאחר הרגל חלה שבעת ימים ומת, ונמנעו אחיו הכהנים מלברך בשם.													קט:
בשעת פטירתו, אמר להם: חוניו בני ישמש תחת.													קט:
נתקנא בו שמעי אחיו שהיה גדול ממנו שתי שנים ומחצה, אמר לו: בא ואלמדך סדר עבודה, הליבשו באונקלי וחגרו בצילצול, העמידו אצל המזבח.													קט:
אמר להם לאחיו הכהנים: ראו מה נדר זה וקיים לאהובתו, אותו היום ששתמש בכהונה גדולה אלבוש באונקלי שליכי ואהגור בצילצול שליכי.													קט:
בקשו אחיו הכהנים להרגו, רץ מפניהם ורצו אחריו, הלך לאלכסנדריא של מצרים ובנה שם מזבח והעלה עליו לשום עבודת כוכבים													קט:
וכששמעו חכמים בדבר, אמרו: מה זה שלא ירד לה כך, היורד לה על אחת כמה וכמה, דברי רבי מאיר.	[חכמים]												קט:
לא כך היה מעשה, אלא לא קיבל עליו חוניו, שהיה שמעי אחיו גדול ממנו שתי שנים ומחצה, ואף על פי כן נתקנא בו חוניו בשמעי אחיו, אמר לו: בא ואלמדך סדר עבודה, והליבשו באונקלי וחגרו בצילצול והעמידו אצל המזבח.	אמר לו רבי יהודה:												קט:
אמר להם לאחיו הכהנים: ראו מה נדר זה וקיים לאהובתו, אותו היום ששתמש בכהונה גדולה אלבוש באונקלי שליכי ואהגור בצילצול שליכי.													קט:
בקשו אחיו הכהנים להרגו, סח להם כל המאורע													קט:
בקשו להרוג את חוניו, רץ מפניהם ורצו אחריו, רץ לבית המלך ורצו אחריו, כל הרואה אותו אומר: זה הוא זה הוא, הלך לאלכסנדריא של מצרים ובנה שם מזבח והעלה עליו לשם שמים, שנאמר: ביום ההוא וכששמעו חכמים בדבר, אמרו: ומה זה שברח ממנה כך, המבקש לירד לה על אחת כמה וכמה.													קט:
בתחלה כל האומר עלה לה, אני כופתו ונותנו לפני הארי, עתה כל האומר לי לירד ממנה, אני מטיל עליו קומקום של חמין, שהרי שאול ברח ממנה, וכשעלה בקש להרוג את דוד.	תניא, אמר ר' יהושע בן פרחיה:												קט:
ר' מאיר האי קרא דרבי יהודה מאי עביד ליה?	מר קשישא בריה דרב חסדא לאביי:												קט:
לאחר מפלתו של סנהריב, יצא חזקיה ומצא בני מלכים שהיו יושבין בקרונות של זהב, הדין שלא לעבוד עבודת כוכבים, שנאמר: ביום ההוא יהיו חמש ערים בארץ מצרים מדברות שפת כנען ונשבעות	[אביי]לכדתניא:												קט: